

Levin fra Berlin har undersøgt dette Sygdomstilfælde og ikke kunnet komme til det Resultat, at Patienten led af Syfilis. At han skulde være kommen til det Resultat, at Patienten led af Pest, har jeg ikke fortaæet, at Relegrammet direkte siger, hvilket dog synes muligt at være Meningen. Dette Tilfælde staar altsaa som tvivlsomt. Det er vel vanskeligt endnu at sige, om det egentlig er Pest eller ikke, denne Mand har lidt af. Jeg har ogsaa set i „Kölnische Zeitung“ af 31te Januar en Beretning om, at en Bonde med sin Søn kom fra det Astrakanste og tog ad Græsi Berzin Banen, og at Sønnen blev syg under Veis af Pest, og maatte forlade Toget paa en Mellemstation, samt senere afgik ved Døden. Jeg lægger imidlertid med Hensyn til det Spørgsmaal, jeg nævnte, nemlig hvorvidt man kan anse Faren for Pest i det Hele for overvunden, mindre Vægt paa disse enkelte Tilfælde, hvis Bedømmelse jo i alt Fald efter de Beretninger, man endnu har, turde være noget tvivlsomt; men jeg skal tillade mig at komme tilbage til, hvad jeg har omtalt tidligere her i Salen, og hvortil jeg har set Rigtigheden bekræftet i nogle Artikler af Stadsråds Statsraad Schleisner i „Berlingske Tidende“ af 17de og 18de Februar, nemlig at Pesten langtfra altid optræder i den akute, dræbende Form, som især vækker Opmærksomhed, men i Reglen begynder med en Række milde, forbigaaende, temmelig usfarlige Tilfælde af en saadan Bessaffenhed, at vedkommende Læger overmaade let kunne skuffes, ja, at de vel overhoved aldeles ikke ere i Stand til at diagnosticere disse Sygdomstilfælde, saaledes, at de virkelig kunne erkjende, at der foreligger et mildt Pesttilfælde. Det berettes tillige fra Lægevidenskabelig Side, at Pesten antager disse akute, voldsomme Former, mere under en Middeltemperatur, om jeg saa maa udtrykke mig, end i Vinterens Strengthed eller Sommerens Varme. Erfaringen viser, at i den strenge Vinter eller i den varme Sommer forsvinder Pesttilfældene, men at det derimod er de Vårstider, som have en mellemliggende Temperatur, i hvilke Pesten, naar ellers Omstændighederne for denne Sygdoms Udvikling ere gunstige, gaa over til at antage denne stærke og dødelige Form, som jo er saa særdeles stiftet til at henlede Opmærksomheden paa denne Sygdom. Om nu altsaa Pesten i Rirkeligheden er besejret i Rusland og i det Hele i Europa, er det maasse muligt, at først det Foraar, vi nu gaa i Møde, hvor den Temperatur eller Vårstid indtræffer, som netop er den gunstigste for Pestens Udvikling, vil lære os, eller hvor vidt Pesten endnu er til Stede og vil vise sig i en saa stærk Form, og det er netop det, som for Diebliffet ikke kan afgjøres. Jeg vil altsaa sige, at netop af denne Grund forekommer det mig, at der nu er god Anledning til at vedtage et Lovforslag, der gaar i den Retning, som det her foreliggende. Jeg skal dertil endnu sige en

Bemærkning, som jeg ogsaa andensteds har set fremhævet, nemlig den, at der herfter en meget stærk Sygelighed mellem de russiske Tropper i Orienten, og da navnlig i Adrianopol. Det berettes derfra, at de tyske Sygdomme, der, som jeg nævnedes, kunde skjule Pesten, have forværet sig, og at der herfter megen Dødelighed, idet omtrent 7 pCt. af de Angrebne ere døde. Disse Tropper ville ventelig nu idetmindste i stort Omfang vende tilbage fra Orienten til deres Hjemsteder i det europæiske Rusland, og der turde maasse deri ligge en Fare for, at de skulle bringe Sygdommen med sig, ligesom man jo fra flere Sider har antaget, at det var de russiske Tropper, som først bragte Sygdommen fra den kaukasiske Krigsfueplads til de astrakanste Distrikter, hvor den siden optraadte med saa stor Styrke. Jeg finder altsaa ogsaa af den Grund, at der er Anledning til at være paapasende og til at vedtage en Lov af det Indhold, som nærværende Lovforslag har. Med Hensyn til selve Lovforslagets Text har jeg kun en lille Hensigtning at gjøre til den ærede Justitsminister. Det er med Hensyn til Lovforslagets § 2. Denne gaar ud paa at give Justitsministeren med Hensyn til Pesten en Bemyndigelse, der strækker sig noget videre end den, han har efter Lov 1ste Mai 1868 § 7, idet det sidstnævnte Lovbud ganske vist bemyndigede Justitsministeren til at give dens Bestemmelser Anvendelse paa andre epidemiske Sygdomme end Koleræ og saaledes ogsaa paa den nu forekommende Pest, men Betingelsen for at Justitsministeren kan gjøre det, er ifølge Lovens § 1, at en saadan Sygdom er epidemisk paa de Steder, for hvilke Lovens Bestemmelser skulle sættes i Kraft. I dette Forslags § 2 søges nu Bemyndigelse til ogsaa at kunne træffe saadanne Foranstaltninger med Hensyn til denne Pest, selv hvor den ikke optræder epidemisk. Jeg skal kun tillade mig at henstille til den høitærede Justitsminister at tage under Overveelse, hvor vidt der maatte være Anledning til at give Indholdet af § 2 en lille Udvidelse, saaledes at den kommer til at gjælde ikke alene med Hensyn til Pesten, men ogsaa med Hensyn til andre epidemiske Sygdomme for det Tidrum, som Loven efter dens § 4 er tilfjaget at skulle gjælde. Jeg gjør navnlig denne Hensigtning, fordi, som jeg før nævnedes, Pesten mange Gange kan skjule sig i andre Sygdomme, hvor man ikke kan kjende den, forinden den antager en bestemt Karakter, og jeg veed derfor ikke, om der ikke kunde være Grund til at udvide Bestemmelsen i Lovens § 2 til ogsaa at gjælde saadanne andre Sygdomme — tyske eller hvad man nu vil kalde dem. Det er iøvrigt kun en Hensigtning, jeg gjør, og som jeg beder den høitærede Justitsminister at tage under Overveelse med de Autoriteter, som staa ved hans Side i disse Sager, til den senere Behandling af Sagen. Men skulde den høitærede Justits-